

بوی خوش عید و گل‌های امید

رو خار غم از دل بکن ای دوست، که نوروز
هنگام درخشیدن گل‌های امید است^۱

سلام و درود به همه همکاران گران‌قدر و دبیران، مدرسان و دانشجویان هنر سلام و درود به همه مخاطبان مجله رشد آموزش هنر که گهگاهی همکاران مجله را مشمول الطاف پنهان و آشکار خود می‌کنند. حلول بهار شادی‌آفرین و نوروز باستانی را تبریک عرض می‌کنم. البته در کنار این شادباش نوروزی و تغییر و تحول بهاری، باید از حادثه غمبار زلزله سرپل ذهاب و شهرها و روستاهای استان کرمانشاه یاد کنیم که اتفاق ناگواری بود و زخم آن همیشه بر سینۀ هم‌وطنان باقی خواهد ماند. روزهای سخت و دشواری سپری شد و داغ‌های سنگین و غمناکی از سر گذشت. خانه‌ها ویران شد و یک بار دیگر عزم مردمی و ملی به اتحاد و همبستگی اجتماعی رنگ و بوی تازه‌ای داد. برانگیختگی وصف‌ناپذیر مردم در کمک‌رسانی به افسار زلزله‌زده درس تازه‌ای را یادآوری کرد که همه ما یک خانواده به پهنای ایران هستیم و:
آدمیان زنده به یکدیگرند

دست و دل و دیده و پا و سرنده^۲

این حادثه نشان داد که مرزهای مهر و محبت و نوع‌دوستی و غمخواری تنها در حریم خانواده‌ای به وسعت ایران معنی می‌یابد. زلزله این درس را به ما آموخت که
و ز لوح دین و اخلاق این نقش هم بخوانید
انسان همیشه باید با نوع خویش غمخوار^۳

در یکی دو ماه پس از زلزله، هنرمندان نیز بنابر کارکرد وظیفه اجتماعی خود، عکس‌عمل‌هایی ماندنی نشان دادند. تعداد زیادی تابلو برای فروش اهدا شد و نمایشگاه‌های متعددی با هدف کمک به مردم منطقه کرمانشاه برپا گردید.

این حرکت‌های انسان‌دوستانه مهر تأییدی بود بر این نکته مهم که هنرمند نسبت به محیط اجتماعی خود مسئول است. حوادث و اتفاقات و رخدادها پس از رسوخ در ذهن و ضمیر او به کارهای هنری‌اش نیز راه می‌یابد. در شماری از نمایشگاه‌های داوطلبانه که حضور می‌یافتیم، احساس خوشایندی را در هنرمندان شرکت‌کننده به‌وضوح مشاهده می‌کردم. آری، به‌راستی نوع‌دوستی و کمک به هم‌وطن شادی‌درونی به همراه دارد. این احساس دل‌نشین، هنرمند را برای تولیدات تازه هنری تشحیذ می‌کند و چه لذتی بالاتر از اینکه هنرمند با روحی سرشار از انرژی مثبت به استقبال فرشته هنر برود. به‌طور حتم، دبیران خوب هنر ارزش‌های پسندیده‌ای را که همراهی

مهدی عزیزی

مهدی احمدیان

عباس نصیری

هادی رحیمی

امین مشظاری

آیت نادری

بی‌نوشت‌ها

۱. فریدون مشیری
۲. شهریار
۳. شهریار
۴. قیصر امین‌پور

هنرمند با مسائل و مشکلات جامعه به دنبال دارد به دانش‌آموزان یادآوری خواهند کرد. به‌طور طبیعی، این کار و ایجاد این روحیه در دانش‌آموزان مستلزم تمرین‌های عملی و برنامه‌های اجرایی است. خدا کند زلزله نیاید، اما واقع این است که ما نمی‌توانیم این را بگوییم؛ اما می‌توانیم خانه‌ها را محکم بسازیم. تجربهٔ سهمگین زلزله‌های ویرانگر بویین‌زهره، طیس، دیلمان، بزم و اکنون سریل ذهاب برای ما همچنان یادآور این درس مهم است که خانه‌هایمان را در برنامه‌های وسیع و به‌گسترهٔ کشور محکم و با مقاومت بسازیم. هر چند که این توصیه‌ها بارها مطرح شده ولی چون گوش شنوایی نبوده است باز هم باید گفت.

امیدواریم که در سال ۱۳۹۷ دبیران خوب هنر لحظه‌هایی سرشار از هنرآفرینی را تجربه کنند. همچنین، آرزو می‌کنم که دانش‌آموزان عزیز کشورم در ساعت‌های درس هنر نگرشی تازه به این درس پیدا کنند؛ نگرشی که از آشنایی با هنر تا علاقه‌مندی و بعد هم تولید هنری قوام یابد. دوست دارم دانش‌آموزان کشورم اگر هنرمند هم نیستند حس زیبایی‌شناسی‌شان که از ارکان اصلی شخصیت پایه می‌باشد، نسبت به هنر فعال و پویا باشد. این هدف عالی با همت مستدام دبیران هنر امری شدنی و قابل‌انجام است. انتهای این نوشتار را به دعای موزون زنده‌یاد قیصر امین‌پور آذین می‌بندیم:

الهی به زیبایی سادگی
به والایی اوج افتادگی
رهایم مکن جز به بند غمت
اسیرم مکن جز به آزادگی^۴